

Sygn. akt I C 885/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Zdrodowski

Protokolant Anita Piekutin

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 roku w Bielsku Podlaskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej V. (...) w W.

przeciwko R. L. i K. M.

o zapłatę 1.526,54 zł

I. Oddała powództwo o zapłatę w zakresie kwoty 763,54 zł;

II. Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

I C 885/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 18 września 2015 roku

Powódka (...) spółka akcyjna V. (...) w W. domagała się zasądzenia od pozwanych R. L. i K. M. solidarnie kwoty 1.526,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Podała, że pozwani usiłując dokonać zaboru samochodu V. (...) stanowiącego własność A. W. uszkodzili ten pojazd. Samochód posiadał ochronę ubezpieczeniową u powódki. W związku ze zdarzeniem powódka wypłaciła właścicielce pojazdu odszkodowanie w dochodzonej kwocie i jej zwrotu domaga się od pozwanych. W toku procesu powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 763 zł.

Pozwani R. L. i K. M. wnieśli o oddalenie powództwa wobec faktu, że dochodzoną przez powódkę kwotę uiścili w całości. Nadto wyrazili zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

A. W. jest właścicielką samochodu marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...). Samochód był ubezpieczony w zakresie autocasco w (...) spółce akcyjnej V. (...) w W.

dowód: okoliczność niesporne, zeznania A. W..

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2013 roku w sprawie (...) Sądu Rejonowego w W. R. L. i K. M. zostali skazani między innymi za to, że w okresie od 26 grudnia 2011 roku do 3 lutego 2013 roku działając wspólnie i w porozumieniu w B. i innych miejscowościach w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru kradzieży mienia włamywali się do samochodów, w tym na terenie niestrzeżonego parkingu osiedlowego w rejonie ulicy (...) i ulicy (...)

usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) poprzez przełamanie wkładki w drzwiach i wyłamanie stacyjki. Wyrok stał się prawomocny dnia 18 kwietnia 2014 roku

dowód: odpis wyroku w aktach szkody.

W wyniku zdarzenia doszło do uszkodzeń wyżej wymienionego pojazdu. A. W. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi i zleciła naprawę serwisowi. Ubezpieczyciel wypłacił jej odszkodowanie w łącznej kwocie 1.526,54 zł

dowód: zeznania A. W., zgłoszenie szkody, decyzje o wypłacie odszkodowania, okoliczności niesporne.

Po wezwaniu do zapłaty K. M. uiszczył na rzecz (...) spółki akcyjnej V. (...) w W. kwotę 400 zł w dniu 8 sierpnia 2014 roku i 363 zł w dniu 9 października 2014 roku, natomiast R. L. kwotę 765 zł w dniu 7 stycznia 2015 roku

dowód: dowody wpłaty k. 46 i 65.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powództwo w zakresie popieranym przez powódkę jako bezzasadne należało oddalić, a w pozostałym zakresie na skutek cofnięcia pozwu postępowanie w sprawie należało umorzyć.

Na mocy umowy ubezpieczenia, stosownie do art. 805 § 1 k.c., ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone w tej umowie świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Nie ulega wątpliwości, co nie było w sprawie kwestionowane, że powódka była związana z A. W. tak umową, na mocy której była zobowiązana do wypłaty odszkodowania za szkody powstałe na skutek zachowania pozwanych. Wysokości wypłaconej kwoty pozwani nie kwestionowali. Stosownie do art. 828 § 1 k.c. z chwilą wypłaty odszkodowania przechodzą na ubezpieczyciela z mocy prawa roszczenia ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę do wysokości zapłaconego odszkodowania. Takie roszczenie przysługiwało A. W. w stosunku do pozwanych jako sprawców usiłowania przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Ustalenia prawomocnego wyroku skazującego są dla sądu cywilnego wiążące na mocy art. 11 k.p.c. i nie mogą być przez pozwanych podważane. W tym zakresie nie budzi wątpliwości odpowiedzialność pozwanych za szkodę wobec właścicielki auta na zasadzie winy (art. 415 k.c.). Jako zawinione należy bowiem ocenić uszkodzenie samochodu w trakcie dokonywania przestępstwa. Zakres uszkodzeń dokonanych w trakcie włamywania się do samochodu A. W. jak i wysokość szkody nie była przez pozwanych kwestionowana. Tym samym zgodzić się należy z powódką, że po zapłacie odszkodowania przeszły na nią z mocy prawa roszczenia właścicielki samochodu o naprawienie szkody w zakresie kwoty dochodzonej pozewem. Roszczenie to jednak wygasło na skutek zapłaty, co ostatecznie nastąpiło w dniu 7 stycznia 2015 roku i już w dniu wniesienia pozwu nie mogło być dochodzone. Z uwagi na to powództwo o zapłatę kwoty 763,54 zł należało oddalić, o czym orzeczono w punkcie pierwszym wyroku.

W pozostałym zakresie powódka cofnęła pozew, a pozwani wyrazili na to zgodę. Cofnięcie pozwu jest wyrazem rezygnacji powoda z kontynuacji postępowania rozpoczętego wniesieniem pozwu. Jest czynnością dyspozytywną powoda i co do zasady nie powinno podlegać ograniczeniom. Warunki dopuszczalności cofnięcia pozwu określa art. 203 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem pozew może być cofnięty za zezwoleniem pozwanego aż do wydania wyroku. Sąd może uznać cofnięcie pozwu za niedopuszczalne tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że cofnięcie to jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Okoliczności sprawy nie wskazują, że cofnięcie to jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa. Dlatego należało uznać je za dopuszczalne.

Konsekwencje cofnięcia pozwu określa art. 355 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 k.p.c., umorzono postępowanie jak w punkcie drugim wyroku.